

Як не мерзнути на морозі

Ганна Черінь

Як мороз бере, аж тягне жили,
Й сніг мете, як відьма помелом,
Думайте про тепле щось, про миле,
Що обгорне серце вам теплом:

Про часи, коли ви ще гарячі
До забав були і до химер,
Здатні ще на вибрики телячі,
(Не такі поважні, як тепер).

Ще й про те, як з вами по дорозі
Йшло дівча — і жевріло лице...
Як із нею тепло на морозі
Вам було! Пригадуєте це?

Пригадайте сміх, як вам пустунка
Сніг за комір сипала не раз —
І тоді якого поцілунка
Діставалось їй за це від вас!

Пригадайте — й стане юність ближче,
Прилетить до вас, як райський птах...
І дарма, що завірюха свище,
А додому ще далекий шлях.

А коли ви вже такі старенькі,
Що вже далі спогад не несе,
Як про мариновані опеньки,
Кришену табаку — та й усе —

Думайте хоч про гарячу каву
Й пиріжків нескінчений запас,
Про голубку сиву та ласкаву,
Що готує каву ту для вас.

Думайте про щастя й насолоду
Як би не вихрило й не мело!

Тепло буде тим і в непогоду,
Хто у серці береже тепло.